

श्रीमद् भागवत का यह सार
भगवद् भक्ति ही आधार

श्रीमद्भागवत रसिक कुटुंब

कुंती स्तुति

कुंती स्तुति में है प्रचुर भक्ति, वैराग्य और ज्ञान ।
परम नियंता से मांग रही, दुख देने का वरदान ॥

नारायणं(न्) नमस्कृत्य, नरं(ञ्) चैव नरोत्तमम् ।
देवीं(म्) सरस्वतीं(म्) व्यासं(न्), ततो जयमुदीरयेत् ॥
नामसङ्कीर्तनं(म्) यस्य, सर्वपापप्रणाशनम् ।
प्रणामो दुःखशमनस्, तं(न्) नमामि हरिं(म्) परम् ॥

श्रीमद्भागवतमहापुराणम्

प्रथमः स्कन्धः

॥ अथाष्टमोऽध्यायः ॥

सूत उवाच

अथ ते सम्परेतानां(म्), स्वानामुदकमिच्छताम् ।
दातुं(म्) सकृष्णा गङ्गायां(म्), पुरस्कृत्य ययुः(स्) स्त्रियः ॥ 1 ॥

स्वाना+मुदक+मिच्+छताम्

ते निनीयोदकं(म्) सर्वे, विलप्य च भृशं(म्) पुनः ।

आप्लुता हरिपादाब्ज- रजः(फ्)पूतसरिज्जले ॥ 2 ॥

निनी+ योदकं(म्), रजः(फ्)+ पूत+ सरिज् +जले

तत्रासीनं(ङ्) कुरुपतिं(न्), धृतराष्ट्रं(म्) सहानुजम् ।

गान्धारीं(म्) पुत्रशोकार्तां(म्), पृथां(ङ्) कृष्णां(ञ्) च माधवः ॥ 3 ॥

पुत्रशो+ कार्तां(म्)

सान्त्वयामास मुनिभिर्-हतबन्धूञ्छुचार्षितान् ।
भूतेषु कालस्य गतिं(न), दर्शयन्नप्रतिक्रियाम् ॥ 4 ॥

सान्+ त्वया+ मास, हत+ बन्धूञ् + छुचार्ष+ पितान्,
दर्शयन् + नप्रति + क्रियाम्

साधयित्वाजातशत्रोः(स),स्व(म) रोज्यं(ङ्)कितवैर्हतम् ।
घातयित्वासतो रोज्ञः(ख), कचस्पर्शक्षतायुषः ॥ 5 ॥

कितवैर्+ हतम् , कचस्पर्श+ क्षतायुषः

याजयित्वाश्वमेधैस्तं(न), त्रिभिरुत्तमकल्पकैः ।
तद्यशः(फ) पावनं(न) दिक्षु, शतमन्योरिवातनोत् ॥ 6 ॥

याजयित्वाश् + वमे+ धैस्तं(न),

त्रिभिरुत्+ तमकल्पकैः, शत+मन्यो+रिवा+ तनोत्

आमन्त्र्य पाण्डुपुत्रां(व)श्च, शैनेयोद्धवसं(य)युतः ।

द्वैपायनादिभिर्विप्रैः, पूजितैः(फ) प्रतिपूजितः ॥ 7 ॥

शैनेयोद्+ धव+ सं(य)युतः, द्वैपायना+ दिभिर्+ विप्रैः

गन्तुं(ङ्) कृतमतिर्ब्रह्मन् , द्वारकां(म) रथमास्थितः ।

उपलेभेऽभिधावन्ती- मुत्तरां(म) भयविह्वलाम् ॥ 8 ॥

कृत+ मतिर्+ ब्रह्मन्, उपलेभेऽ+ भिधा+ वन्ती

मुत्+ तरां(म), भय+ विह्व + वलाम्

उत्तरोवाच

पाहि पाहि महायोगिन्- देवदेव जगत्पते ।

नान्यं(न) त्वदभयं(म) पश्ये , यत्र मृत्युः(फ) परस्परम् ॥ 9 ॥

त्वद+ भयं(म)

अभिद्रवति मामीश, शरस्तप्तायसो विभो ।

कामं(न) दहतु मां(न) नाथ, मा मे गर्भो निपात्यताम् ॥ 10 ॥

शरस्+ तप्ता+ यसो, निपात् + यताम्

सूत उवाच

उपधार्य वचस्तस्या, भगवान् भक्तवत्सलः ।
अपाण्डवमिदं(ङ्) कर्तुं(न्), द्रौणेरस्त्रमबुध्यत ॥ 11 ॥

अपाण्डव+ मिदं(ङ्), द्रौणे+ रस्त्र+ मबुध्यत

तर्होवाथ मुनिश्रेष्ठ, पाण्डवाः(फ्) पञ्च सायकान् ।
आत्मनोऽभिमुखान्दीप्ता- नालक्ष्यास्त्राण्युपाददुः ॥ 12 ॥

आत्मनोऽभि+ मुखान् + दीप्ता,

नालक्ष्यास् + त्राण्यु + पाददुः

व्यसनं(म्) वीक्ष्य तत्तेषा- मनन्यविषयात्मनाम् ।
सुदर्शनेन स्वास्त्रेण, स्वानां(म्) रक्षां(म्) व्यधाद्विभुः ॥ 13 ॥

मनन्य+ विषयात् + मनाम्, व्यधाद् + विभुः

अन्तः(स)स्थः(स) सर्वभूताना- मात्मा योगेश्वरो हरिः ।
स्वमाययाऽऽवृणोद्गर्भं(म्), वैराट्याः(ख्) कुरुतन्तवे ॥ 14 ॥

स्वमाययाऽऽ+ वृणोद्+ गर्भं(म्)

यद्यप्यस्त्रं(म्) ब्रह्मशिरस्- त्वमोघं(ञ्) चाप्रतिक्रियम् ।
वैष्णवं(न्) तेज आसीद्य, समशाम्यद् भृगूद्ब्रह्म ॥ 15 ॥

यद्यप्+ यस्त्रं(म्), भृगूद् + ब्रह्म

मा मं(व्)स्था होतदाश्चर्यं(म्), सर्वाश्चर्यमयेऽच्युते ।
य इदं(म्) मायया देव्या, सृजत्यवति हन्त्यजः ॥ 16 ॥

सर्वाश्चर्य+ मयेऽच्युते, हन्+ त्यजः

ब्रह्मतेजोविनिर्मुक्तै- रात्मजैः(स) सह कृष्णया ।
प्रयाणाभिमुखं(ङ्) कृष्ण- मिदमाह पृथा सती ॥ 17 ॥

ब्रह्म+ तेजो+ विनिर्+ मुक्तै

प्रयाणा+ भिमुखं(ङ्)

कुन्त्युवाच

नमस्ये पुरुषं(न) त्वाऽऽद्य- मीश्वरं(म) प्रकृतेः(फ) परम् ।
अलक्ष्यं(म) सर्वभूताना- मन्तर्बहिरवस्थितम् ॥ 18 ॥

मन्तर् + बहि + रवस्थितम्

मायाजवनिकाच्छत्र- मज्ञाधोक्षजमव्ययम् ।
न लक्ष्यसे मूढदृशा, नटो नाट्यधरो यथा ॥ 19 ॥

माया + जवनिकाच् + छत्र,

मज्ञा + धोक्षज + मव्ययम्

तथा परमहं(व)सानां(म), मुनीनाममलात्मनाम् ।
भक्तियोगविधानार्थं(ङ), कथं(म) पश्येम हि स्त्रियः ॥ 20 ॥

मुनीना + ममलात् + मनाम्,

भक्ति + योग + विधा + नार्थं(ङ)

कृष्णाय वासुदेवाय, देवकीनन्दनाय च ।
नन्दगोपकुमाराय, गोविन्दाय नमो नमः ॥ 21 ॥

नन्दगोप + कुमाराय

नमः(फ) पङ्कजनाभाय, नमः(फ) पङ्कजमालिने ।
नमः(फ) पङ्कजनेत्राय, नमस्ते पङ्कजाङ्घ्रये ॥ 22 ॥

पङ्कजाङ्घ्रये

यथा हृषीकेश खलेन देवकी,
कं(व)सेन रुद्धातिचिरं(म) शुचार्पिता ।
विमोचिताहं(ञ) च सहात्मजा विभौ,
त्वयैव नाथेन मुहुर्विपद्गणात् ॥ 23 ॥

रुद्धा + तिचिरं(म),

मुहुर् + विपद् + गणात्

विषा॑न्महा॑ग्रेः(फ्) पुरुषाददर्शना-

दस॑त्सभाया वनवासकृच्छ्रतः ।

मृ॒धे मृ॒धेऽनेकमहारथास्ततो,

द्रौ॑ण्यस्ततश्चा॑स्म हरेऽभिर॑क्षिताः ॥ 24 ॥

विषान् + महाग्रेः(फ्), वनवास+ कृच्+ छ्रतः,

मृधेऽनेक+ महा+रथास् + ततो, द्रौण्यस्+त्रतश्+ चास्म

विपदः(स) स॑न्तु नः(श) श॑श्वत्- तत्र॑ तत्र॑ जग॑द्गुरो ।

भवतो दर्शनं(म्) यत्स्या- दपुनर्भवदर्शनम् ॥ 25 ॥

दपुनर् + भवदर्शनम्

जन्मै॑श्वर्यश्रु॑तश्रीभि- रेधमानमदः(फ्) पुमान् ।

नैवा॑र्हत्यभिधातुं(म्) वै, त्वा॑मकिञ्चनगोचरम् ॥ 26 ॥

जन्मैश् + वर्य+श्रुत+श्रीभि, नैवार + हत्यभि+ धातुं(म्), त्वा+मकिञ्च+नगोचरम्

नमोऽकिञ्चनवित्ताय, निवृत्तगुणवृत्तये ।

आ॑त्मारामाय शा॑न्ताय, कै॑व॒ल्यपतये नमः ॥ 27 ॥

नमोऽ+ किञ्चन+ वित् + ताय, निवृत्+ तगुण+वृत्+ तये

म॑न्ये॒ त्वां(ङ्) कालमीशान- मनादिनिधनं(म्) विभुम् ।

समं(ञ्) चर॑न्तं(म्) सर्वत्र, भू॒तानां(म्) य॑न्मिथः(ख) कलिः ॥ 28 ॥

मना+ दिनिधनं(म्)

न वेद॑ कश्चि॑द्भग॒वं(व्)श्चि॑कीर्षितं(न्),

तवे॑हमा॒नस्य॑ नृणां(म्) वि॒डम्ब॑नम् ।

न यस्य॑ कश्चि॑द्द॒यितो॑ऽस्ति कर्हि॑चिद् ,

द्वेष्य॑श्च॒ यस्मिन्॑ विष॒मा मति॑र्नृणाम् ॥ 29 ॥

कश्चिद्+ भगवं(व्)श्+ चिकीर्षितं(न्)

कश्चिद्+ दयितोस्ति, कर्+ हिचिद्

जन्म कर्म च विश्वात्मन्-नजस्याकर्तुरात्मनः ।
तिर्यङ्-नृषिषु यादः(स)सु, तदत्यन्तविडम्बनम् ॥ 30 ॥

तिर्यङ्-नृ+षिषु,

तदत् + यन्त + विडम् + बनम्

गोप्याददे त्वयि कृतागसि दाम तावद्,
या ते दशाश्रुकलिलोज्जनसम्प्रमाक्षम् ।
वक्त्रं(न) निनीय भयभावनया स्थितस्य,
सा मां(म्) विमोहयति भीरपि यद्विभेति ॥ 31 ॥

दशा+ श्रुकलि+ लाञ्जन+ सम्प्र+ माक्षम्,

यद्+ विभेति

केचिदाहुरजं(ञ्) जातं(म्), पुण्यश्लोकस्य कीर्तये ।
यदोः(फ्) प्रियस्यान्ववाये, मलयस्येव चन्दनम् ॥ 32 ॥

पुण्यश्+ लोकस्य,

प्रियस् + यान् + ववाये

अपरे वसुदेवस्य, देवक्यां(म्) याचितोऽभ्यगात् ।
अजस्त्वमस्य क्षेमाय, वधाय च सुरद्विषाम् ॥ 33 ॥

अजस् + त्वमस्य,

सुरद्+ विषाम्

भारावतारणायान्ये, भुवो नाव इवोदधौ ।
सीदन्त्या भूरिभारेण, जातो ह्यात्मभुवार्थितः ॥ 34 ॥

ह्यात्म+ भुवार्+ थितः

भवेऽस्मिन् क्लिश्यमानाना- मविद्याकामकर्मभिः ।
श्रवणस्मरणार्हाणि, करिष्यन्निति केचन ॥ 35 ॥

क्लिश्य+मानाना,

श्रवणस् + मरणार् + हाणि, करिष्यन् + निति

शृ॒ण्व॑न्ति गाय॑न्ति गृण॑न्त्यभी॒क्षण॑शः(स),
स्मर॑न्ति नन्द॑न्ति तवे॒हितं(ञ) जनाः ।
त एव प॑श्यन्त्यचिरेण तावकं(म),
भव॑प्रवाहोपरमं(म) पदा॑म्बुजम् ॥ 36 ॥

गृणन्त्य+ भीक्षणशः,

पश्यन्त्य+ चिरेण, भव+ प्रवाहो+ परमं(म)

अप्य॑द्य नस्त्वं(म) स्वकृ॑तेहितं प्रभो,
जिहास॑सि स्वित्सु॑हृदोऽनुजी॑विनः ।

येषां(न) न चान्य॑द्भवतः(फ) पदा॑म्बुजात्,
पराय॑णं(म) राजसु योजितां(व)हसाम् ॥ 37 ॥

स्वित्+ सुहृदोऽ+ नुजीविनः,

चान्यद्+ भवतः(फ)

के वयं(न) नामरू॑पीभ्यां(म), यदु॑भिः(स) सह पी॑ण्डवाः ।
भवतोऽदर्शनं(म) यर्हि, ह॑षीकाणामिवेशितुः ॥ 38 ॥

हृषी+ काणा+ मिवेशितुः

नेयं(म) शोभि॑ष्यते तत्र, यथे॑दानीं(ङ्) गदाधर ।
त्वत्पदै॑रङ्किता भाति, स्व॑लक्षणविल॑क्षितैः ॥ 39 ॥

त्वत् + पदै+रङ्किता, स्व+लक्षण+ विलक्षितैः

इमे जनपदाः(स) स्व॑द्भ्राः(स), सु॑प॒क्कौष॑धिवीरुधः ।
वना॑द्रि॒नद्यु॑दन्वन्तो, ह्ये॑धन्ते तव वी॑क्षितैः ॥ 40 ॥

सुपक् + वौषधि + वीरुधः, वनाद्रि+ नद्यदन् + वन्तो

अथ विश्वेश॑ विश्वा॑त्मन्, विश्व॑मूर्ते॑ स्वकेषु मे ।

स्नेह॑पाशमिमं(ञ) छि॑न्धि, दृढं(म) पा॑ण्डुषु वृ॑ष्णिषु ॥ 41 ॥

स्नेह+पाश+मिमं(ञ)+छिन्धि

त्वयि मेऽनन्यविषया, मतिर्मधुपतेऽसकृत् ।

रतिमुद्वहतादद्धा, गङ्गेवौघमुदन्वति ॥ 42 ॥

मतिर् + मधुपतेऽ + सकृत् ,

रति + मुद् + वहता + दद्धा , गङ्गे + वौघ + मुदन्वति

श्रीकृष्ण कृष्णसख वृष्णयुषभावनिधुग्-

राजन्यवं(व)शदहनानपवर्गवीर्य ।

गोविन्द गोद्विजसुरार्तिहरावतार,

योगेश्वराखिलगुरो भगवन्नमस्ते ॥ 43 ॥

वृष्णयुषभा + वनिधुग् ,

राजन् + यवं(व)श + दहना + नपवर्ग + वीर्य,

गोद्विज + सुरार् + तिहरा + वतार, योगेश्वरा + खिलगुरो

सूत उवाच

पृथयेत्यं(ङ्) कलपदैः(फ), परिणूताखिलोदयः ।

मन्दं(ञ्) जहास वैकुण्ठो, मोहयन्निव मायया ॥ 44 ॥

परिणूता + खिलोदयः, मोहयन् + निव

तां(म्) बाढमित्युपामन्त्र्य, प्रविश्य गजसाह्वयम् ।

स्त्रियंश्च स्वपुरं यास्यन्, प्रेम्णा रीज्ञा निवारितः ॥ 45 ॥

बाढमित् + युपा + मन्त्र्य, गजसाह् + वयम्

व्यासाद्यैरीश्वरेहाज्ञैः(ख), कृष्णेनाद्भुतकर्मणा ।

प्रबोधितोऽपीतिहासैर्-नाबुध्यत शुचार्पितः ॥ 46 ॥

व्यासा + द्यैरीश् + वरेहाज्ञैः(ख),

कृष्णेनाद् + भुतकर्मणा, प्रबोधितोऽ + पीति + हासैर्

आह राजा धर्मसुतश्- चिन्तयन् सुहृदां(म्) वधम् ।

प्राकृतेनात्मना विप्राः(स), स्नेहमोहवशं(ङ्) गतः ॥ 47 ॥

प्राकृते + नात्मना, स्नेह + मोह + वशं(ङ्)

अहो मे पश्यताज्ञानं(न्),हृदि रूढं(न्) दुरात्मनः ।
पारक्यस्यैव देहस्य, बह्व्यो मेऽक्षौहिणीर्हताः ॥ 48 ॥

पारक् + यस्यैव,

मेऽक्षौ + हिणीर् + हताः

बालद्विजसुहृन्मित्र-पितृभ्रातृगुरुद्रुहः ।
न मे स्यान्निरयान्मोक्षो, ह्यपि वर्षायुतायुतैः ॥ 49 ॥

बालद्विज + सुहृन्मित्र,

पितृ + भ्रातृ + गुरुद्रुहः, स्यान् + निरयान् + मोक्षो

नैनो राज्ञः(फ्) प्रजाभर्तुर् - धर्मयुद्धे वधो द्विषाम् ।
इति मे न तु बोधाय, कल्पते शासनं(म्)वचः ॥ 50 ॥

प्रजा + भर्तुर्

स्त्रीणां(म्) मद्धतबन्धूनां(ङ्),द्रोहो योऽसाविहोत्थितः ।
कर्मभिर्गृहमेधीयैर्- नाहं(ङ्) कल्पो व्यपोहितुम् ॥ 51 ॥

मद् + धत + बन्धूनां(ङ्),

योऽसावि + होत्थितः, कर्मभिर् + गृह + मेधीयैर्

यथा पङ्केन पङ्काम्भः(स्),सुरया वा सुराकृतम् ।
भूतहत्यां(न्) तथैवैकां(न्), न यज्ञैर्माष्टुमर्हति ॥ 52 ॥

यज्ञैर् + माष्टु + मर्हति

इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहं(व)स्यां(म्) सं(व)हितायां(म्)
प्रथमस्कन्धे कुन्तीस्तुतिर्युधिष्ठिरानुतापो नामाष्टमोऽध्यायः ॥

ॐ पूर्णमदः(फ्) पूर्णमिदं(म्)पूर्णात्पूर्णमुदच्यते

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ।।

ॐ शान्तिः(श्)शान्तिः(श्)शान्तिः ।।